

K E L İ M E L E M E L E R
M U R A T A S L A N

“Buraya bir şiir akıttım

İçinde içim var...”

GALATA

Zamanın doluluğunda zaman buldukça
Bütün yorgunluklarıyla
Bakmaya çalıştı Galata
Bir sigara içimi uzaklığındaki
Maviliklerin ortasına
Hasret prangaları tutsaklığında
Ama
Bakıştaki özgürlüğünün rahatlığında

Baktı da ulaşamadı
Acıdı
Bakış “acıları” içerisinde kaldı
Bütün bakış açılarında.
Nereden baksa acıdı
Nasil baksa acıdı.
Bir bakışa
Bakıştaki ana
Anlam verebildiğinde
Bin anlam anladı
Bütün körlüklerinin karanlığında

Deliydi Galata'nın sözleri
Kimseyi takmazdı
Kendi akıllarıyla
Kendi anlamlarıyla
Divane divane cümlelerde
Devrik devrik dolaşırdı
Sözlerinin akli, gözlerinin saklında
Kalmıştı da
Anlatamadı İstanbul'a

Bu kadar senenin hatırına
Hayatının tecrübesinin
Kelamından, kaleminden
Kâğıda yansımısıyla
Anlatamadı

9 canlı bir kule gibiydi Galata
Kırıldıkça ayaklanan
Ayaklandıkça dik duran
Hayallerindeki dimdik duran anlarında
Belki yıkılırdı İstanbul
Kayardı toprak denize doğru
Kavuşurdu bakışların yalnızlığına
Dokuzuncu canında
Yosunların arasında

Çekti içine hayallerinin anlamlarını
Derin duygularla
Sadece ciğerini değil
Yüreğini de gömdü be Galata
Nikotin mezarlarına
Dumanlar altında
Hayatının zorluğunda
Pranga acılarıyla
Bakakaldı
Kaldı
Galata...
“İnşallah” dualarıyla
Umutla...

KIZ KULESİ

Kızlı bir kule
Martıların bekçiliğinde
Martı gibi
Bazen süzgün
Bazen ılık ılıa
Bazen özgür
Kızlı bir kule
Martı gibi
Kanatlanıp uçacak sanki
Özlemine...

Kıza bir kule
Etrafı düş surlarıyla
Kale gibi
Bazen çekingen
Bazen tedirgin
Bazen korkmuş.
Kıza bir kule
Kale gibi
Ulaşılmazların içinde
Düşünceleriyle...

Kızdı kız kule
Yalnızlığının hapsinde
Kalabalık gibi
Bazen derdine
Bazen kendine
Bazen hepsine.
Kızdı kız kule
Kalabalık gibi

Çokluklar içinde
Hiçliklerine...

Kızardı kız kule
Yanaklarının allığında
Utangaç gibi
Bir bakışa
Bir gülüşe
Bir hayale
Kızardı kız kule
Utangaç gibi
Uzaklardan seyreden
Galata Beyi'ne...

Kızlı bir kule
Kızgındı
Yalnızdı kendine.
Kızarana kadar al al
Bir dürbün bakışı
Yakınlığındaki
Hayallere
Ve
Güldü
Kendine
Sevinçle...

GİDİYORUM BEN

Yüklerimle yüklediklerimle
Alabora bir dünyaya kafa tutmaya
Gidiyorum ben
Hayatın dümeni yönüne
Hırçın bir dalga peşine

Kırmızısıyla mavisiiyle
Bir umuda yaren olmaya
Gidiyorum ben
Karabulutlar önümde
Bir gökyüzü peşine

Sözlerimle gözlerimle
Kelime yağmurunda ıslanmaya
Gidiyorum ben
Kolu, kanadı kırık bir şemsiye misali
Bin damla peşine

Anılarımla tanılarımla
Cana can katmaya
Gidiyorum ben
Han-ı dünya içinde
Bedeni terk bir can peşine

Yaşananlarla yaşanamayanlarla
İstemeyi yaşamaya
Gidiyorum ben
Fikir-zikir denkleminde
Bir bilinmezlik peşine

Aldıklarımla çaldıklarımla
Yalan bir kahraman olmaya
Gidiyorum ben
İçimdeki tılsımın zehriyle
Ağlak bir masal peşine

Dünlerimle günlerimle
Geçmeyenleri bulmaya
Gidiyorum ben
Yelkovan, akrep döngüsüyle
Bir gelecek peşine

Kendimden kendime
İçimi keşfetmeye
Gidiyorum ben
Zahir dertlerimle
Bir hiçlik peşine

Peşin peşin
Gidiyorum ben
Borçsuz
Bir hayat peşine.

SEN BEN

Kâğıda döküldün
Sen sen
Gözlerimden kanayarak
Damlaya damlaya

İçimden çıkarken
Ben ben
Benliğimi parçalayarak
Yaralaya yaralaya

Kâğıda döküldün
Gün gün
Kaderimden çıkarak
Alnımdan mısıraya

Kâğıda döküldük be
Sen ben
Hayata dayanarak
Zorla zorla
Kelimelerin arasında
Karalana karalana
Bir parça kâğıtta yaşamaya.